

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-300/10

Vítor Hugo Marques Almeida
κατά
Companhia de Seguros Fidelidade-Mundial SA κ.λπ.

(αίτηση του Tribunal da Relação de Guimarães για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Ασφάλιση για αστική ευθύνη που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων — Οδηγία 72/166/ΕΟΚ — Άρθρο 3, παράγραφος 1 — Οδηγία 84/5/ΕΟΚ — Άρθρο 2, παράγραφος 1 — Οδηγία 90/232/ΕΟΚ — Άρθρο 1 — Δικαίωμα αποζημίωσης στο πλαίσιο της ασφαλίσεως για αστική ευθύνη που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων — Αστική ευθύνη του ασφαλισμένου — Συντρέχον πταίσμα του θύματος — Περιορισμός του δικαιώματος αποζημίωσης»

Περίληψη — Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 23ης Οκτωβρίου 2012

Προσέγγιση των νομοθεσιών — Ασφάλιση για αστική ευθύνη που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων — Οδηγίες 72/166, 84/5 και 90/232 — Προσδιορισμός του συστήματος αστικής ευθύνης που ισχύει για τις ζημίες από την κυκλοφορία οχημάτων — Εθνική κανονιστική ρύθμιση που προβλέπει, ελλείψει πταίσματος του οδηγού των εμπλεκομένων στη ζημία οχημάτων, άρση ή περιορισμό του δικαιώματος του θύματος σε αποζημίωση — Επιτρέπεται

(Οδηγίες του Συμβουλίου 72/166, άρθρο 3 § 1, 84/5, άρθρο 2 § 1, και 90/232, άρθρο 1)

Δεν προσκρούουν στα άρθρα 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 72/166, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και με τον έλεγχο της υποχρεώσεως προς ασφάλιση της ευθύνης αυτής, 2, παράγραφος 1, της δεύτερης οδηγίας 84/5, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων, και 1 της τρίτης οδηγίας 90/232, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την ασφάλιση αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων, διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας οι οποίες προβλέπουν, σε περίπτωση συγκρούσεως δύο αυτοκινήτων οχημάτων, μη καταλογιστέας στην υπαιτιότητα κάποιου από τους οδηγούς και εκ της οποίας ο επιβάτης ενός εκ των οχημάτων αυτών υπέστη σωματικές βλάβες, περιορισμό ή άρση της αστικής ευθύνης των ασφαλισμένων.

Συγκεκριμένα, μια τέτοια εθνική κανονιστική ρύθμιση, η οποία σκοπεί μόνο στον καθορισμό του δικαιώματος αποζημίωσης του θύματος στο πλαίσιο της αστικής ευθύνης του ασφαλισμένου, καθώς και του περιεχομένου του δικαιώματος αυτού, δεν περιορίζει την κάλυψη που παρέχει η ασφάλιση αστικής ευθύνης για τον ασφαλισμένο κατά τους κανόνες του δικαίου της Ένωσης.

Εξάλλου, η εθνική κανονιστική ρύθμιση προβλέπει μεν ότι, εφόσον η ζημία ή επιδείνωσή της οφείλεται σε συντρέχον πταίσμα του θύματος, το δικαίωμά του προς αποζημίωση αίρεται ή περιορίζεται, αναλόγως της εκτιμήσεως, από το αρμόδιο δικαστήριο, της σοβαρότητας των οικείων πραγματικών

περιστατικών και των συνεπειών που απορρέουν από αυτά, πλην όμως δεν έχει ως αποτέλεσμα τον αυτόματο αποκλεισμό ή τον υπέρμετρο περιορισμό του δικαιώματος του εν λόγω θύματος προς αποζημίωση στο πλαίσιο της υποχρεωτικής ασφαλίσεως της αστικής ευθύνης του οδηγού του οχήματος που έχει εμπλακεί στο ατύχημα.

(βλ. σκέψεις 28, 35-37, 39 και διατακτ.)